

Honorable Conseller de Salut, Sr. Antoni Comin
Director del Servei Català de la Salut, Sr. David Elvira
Directora General de Planificació, Sra. Pilar Magrinya
Senyores, Senyors,
Amigues i Amics,

Resten pocs dies per complir els 100 dies des de que vaig assumir la Presidència de La Unió. És un honor, com ja deia aleshores, però també una feina complexa i plena de reptes. Per dur-la a terme compto amb tots vosaltres. Entre tant, el govern de la Generalitat ha fet 100 dies i hem vist tot de notícies que hi fan referència.

Durant aquest temps ens ha agradat molt conèixer el tarannà dialogant del conseller i el suport al model sanitari valorant la diversitat de proveïdors. També ens agrada molt el seu decidit interès per conèixer personalment els centres i el seu encertat abordatge de la prescripció infermera contra el Decret del Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad, una normativa que ha generat problemes allà on no n'hi havia.

És reconfortant sentir dir al conseller Comín, i també al director del CatSalut, David Elvira, que s'ha de recuperar el consens que solia haver-hi i que s'ha de recuperar l'orgull de pertinença a un sector que ha resistit aquests anys tant durs, sense minva de la qualitat assistencial.

En referència al treball comú amb el CatSalut, el clima de col·laboració és molt bo i hem abordat i abordarem, entre molts altres temes, els relatius al nou sistema de pagament, a les parts variables dels contractes, al futur Pla d'Urgències i al previst Pla d'inversions que ens ha de permetre pal·liar la greu aturada d'inversions i reposicions que s'han produït aquest darrers anys.

Cal destacar d'aquesta col·laboració la que té per objectiu, que és compartit, la millora de l'accessibilitat. Amb l'aprovació del pressupost es preveu el finançament d'activitat quirúrgica i, també, de proves diagnòstiques per disminuir les llistes d'espera.

Tanmateix, Conseller, li volem fer un prec per a la Salut Mental. Com vostè coneix i n'és especialment sensible, la principal amenaça per al nostre sistema és la derivada dels efectes de la crisi, en la seva expressió de desigualtat i pobresa en determinats col·lectius. Hem d'evitar tots plegats que aquests efectes es tradueixin en un empitjorament dels resultats en salut i haurem d'adaptar els serveis per donar resposta als problemes.

Sabem que una de les àrees més sensibles als efectes de la crisi és la salut mental, així ens ho revelen treballs com el de l'Observatori del Sistema de Salut de Catalunya de l'AQUAS, o l'informe de l'Observatori Europeu de Sistemes i Polítiques de Salut. També veiem que és on primer es deixen veure aquestes efectes, amb un augment de la prevalença dels trastorns mentals, un increment de les taxes de suïcidi i un creixement important de la demanda de serveis.

La demanda d'atenció als centres de salut mental ha crescut gairebé un 25% des del 2008 i és especialment significativa en el cas de la població infantil, on el nombre de pacients atesos ha augmentat un 31% en aquest període. Podem dir que si hi ha una situació d'emergència social ja visible avui, en el camp de la salut, és en la salut mental.

Per tot això, li demanem que, si s'ha de desenvolupar un pla de xoc, la salut mental estigui en primera línia de les actuacions. Amb recursos per fer front a l'increment de demanda que afecta a les poblacions més vulnerables i amb una potenciació estratègica del Pla Integral al qual les entitats associades a La Unió, i la mateixa Unió, hi han posat molt d'interès i tota la col·laboració.

Sabem que també és coneixedor de la nostra preocupació per l'exclusió del SISCAT de les entitats "amb ànim de lucre". Ens deixa inquiets, malgrat que s'insisteixi en què només afecta a la xarxa d'hospitals, i en cap cas a la resta de xarxes.

Ens fa patir perquè, en el nostre model, l'Administració supervisa els resultats dels centres independentment de la seva fórmula jurídica, a través dels contractes. Per tant, la titularitat no hauria de ser allò més rellevant. A més, es senten veus que

contradiuen al Conseller i demanen la desaparició de les entitats privades de la provisió de serveis públics, la qual cosa no només va en contra del model sinó, fins i tot, del sentit comú.

Es fa estrany que un informe recentment publicat tracti l'assistència sanitària a la capital catalana amb moltes dades, però sense cap referència a resultats. Es parla sobretot de la titularitat dels centres i del pressupost destinat a les diferents entitats, classificades segons la forma jurídica.

També sobta la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la reordenació dels recursos hospitalaris inclosos al Siscat, presentada per el Grup Socialista al Parlament de Catalunya i que proposa la sortida de la xarxa d'internament d'utilització pública de Catalunya dels proveïdors amb ànim de lucre. És a dir, ja no parlem només de centres d'aguts, també parlem de centres de salut mental i sociosanitaris.

Els resultats són importants i l'opinió de la ciutadania, també. Recordem que en el PLAENSA resta evident que, en la pregunta de si la persona atesa pogués escollir, tornaria al mateix hospital (índex de fidelitat), en tots els hospitals el percentatge és superior al 85%. L'índex de fidelitat en els centres sociosanitaris també és superior al 80% per a tots els centres, independentment de les titularitats diverses

A vegades, també s'utilitza la fal·làcia de la precarització de les condicions laborals en els centres concertats per atacar la diversitat en la provisió de serveis. Però és de justícia recordar que en el SISCAT hi ha un Conveni Col·lectiu, resultat de la negociació i el pacte, la millor garantia per als drets dels treballadors.

Mirant el que és important, els resultats, hem de posar en valor que els centres integrats a la xarxa del SISCAT donen servei a la ciutadania amb contractes, amb objectius, amb avaluació i amb condicions de contraprestació econòmica vinculades amb l'activitat realment realitzada i els objectius aconseguits. Des de La Unió sempre hem apostat per l'avaluació, que, encara que millorable, és el millor antídoto contra les acusacions d'opacitat que alguns s'entesten en fer-nos creure.

També darrerament han aparegut altres motius de preocupació. Les normes *SEC en institucions que no són sector públic*. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat (IGAE) ha canviat la classificació de l'entitat Althaia, Xarxa Assistencial de Manresa, incloent-la en la llista d'administracions públiques SEC amb efectes a 31/12/2015. Així mateix, des de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat s'ha demanat informació sobre altres entitats sanitàries no adscrites al sector públic (Hospital Sant Joan de Déu, Hospital de Palamós, Hospital General de Granollers) que podrien estar amenaçades també de ser classificades en el sector de les administracions públiques.

Sabem que des del Departament de Salut i la Intervenció General de la Generalitat s'està treballant per revertir aquesta decisió pel que fa a la Fundació Althaia i per evitar que s'estengui a altres entitats que no són del sector públic. Al nostre entendre, la classificació d'aquestes entitats com a unitats de les administracions públiques, a més de no respondre a una correcta interpretació de la normativa SEC, pot tenir una repercussió negativa perquè limita la seva capacitat de gestió i també en la comptabilitat nacional de Catalunya, en incorporar com a deute públic l'endeutament que aquestes entitats puguin tenir i del qual responen només elles mateixes.

També ens sembla que aquestes decisions són un clar atac al model organitzatiu de la sanitat catalana, que fins ara ha pogut aprofitar el valor de disposar d'una xarxa sanitària diversificada que treballa al servei del sistema públic de salut, amb resultats que ens situen en les millors posicions entre els països europeus. Estem a la seva disposició i a la del Departament d'Economia per defensar aquest tema.

La Unió Catalana d'Hospitals, La Unió, ha complert 40 anys des de la seva constitució. Els reptes i les oportunitats són molts i per tal d'encarar-los i aprofitar-los hem elaborat un Pla Estratègic 2016-2020 que ens ha de permetre reforçar-nos com a associació, partint sempre de les necessitats i els interessos dels nostres associats. El Pla de Treball presentat avui tradueix l'estratègia en l'operativa.

Per finalitzar vull destacar tres temes:

1. L'atenció a les persones amb dependència, que com sabeu ha tingut un desenvolupament parcial i irregular. Malgrat això, la realitat actual és fruit de l'esforç de moltes persones i contempla tant les aportacions de l'Administració, com la contribució històrica des de la societat civil en el desplegament de serveis.

L'evolució de l'atenció a la dependència ve determinada per la necessitat de donar resposta a l'envelliment de la població, a la cronicitat i a la necessitat de suport que se'n deriva, factors que han tingut un creixement important en les darreres dècades de la història en els països desenvolupats. Aquesta situació, encara més en el context actual de crisi, requereix una urgent necessitat de repensar aquest sistema, d'analitzar allò que funciona i el que podria millorar-se, per tal de definir i recolzar el camí cap al manteniment d'aquest dret en les millors condicions possibles, amb la vista posada en el futur que hem de garantir.

Des de La Unió, basant-nos en els valors compartits, volem fer algunes propostes per ajudar a fer evolucionar el model d'atenció a la dependència cap a un sistema modern, de qualitat i innovador.

Properament presentarem el document "Repensant el model d'atenció a la dependència", que hem elaborat aprofitant la nostra estructura participativa de La Unió i que volem que sigui una contribució a la millora efectiva de l'atenció de les persones en situació de dependència.

2. **El Conveni del SISCAT**, que finalitza el 31/12/2016

Possiblement sigui denunciat pels sindicats a l'octubre de 2016. El 2017 estarem en ultraactivitat. Els sindicats de ben segur que demanaran increment dels salaris i reducció de jornada, i més si és te en compte l'increment de l'1% als treballadors públics que aquest any no serà possible repercutir en la tarifa. Cal dir que seguirem reivindicant aquest increment

perquè des de l'any 2010 les variacions de la tarifa han estat íntimament relacionades amb la variació dels salaris del sector públic.

Es plantejaran, entre altres, temes de **Guàrdies, Desenvolupament Professional, "Solapament de torns" d'infermeria, Equiparació salarial de la infermeria de Primària amb la dels Hospitals**, aspectes tots ells que s'estan tractant actualment en el marc de les Comissions Sectorials i que en alguns casos poden facilitar que sigui més factible l'acord pel fet d'haver-se consensuat prèviament.

3. La Responsabilitat Social Corporativa:

Una de les línies del Pla Estratègic 2016-2020 és fomentar la transparència i el retiment de comptes.

Fa més de 40 anys que La Unió defensa l'orientació a resultats, però ara hem de fer un pas cap endavant i explicar-nos molt millor. Més enllà de desenvolupar la nostra activitat amb eficàcia social, hem de ser capaços de comunicar-nos a diferents nivells per tal de millorar la nostra relació amb els diversos grups d'interès i respondre a demandes d'informació concretes. D'aquesta manera, empreses i organitzacions ens orientem a resultats i també a l'excel·lència social.

Quan enquadrem la Responsabilitat Social Corporativa en l'estratègia empresarial, introduïm un aspecte cabdal en la gestió de les organitzacions que ens ajuda a crear valor, a diferenciar-nos i a generar confiança entre els diversos grups d'interès. Però sobretot, ens ajuda a generar confiança als ciutadans, als quals, en definitiva, servim.

Honorable conseller, l'encoratgem a retrobar el consens, com molt bé dieu. Hi trobarà tot el nostre suport i, sobre tot, hem de posar en valor la vocació pública dels centres i serveis sanitaris i no perdre de vista que el que ens avala com a sistema davant la ciutadania són els resultats. Moltes gràcies.